LÁ THƯ MỤC VỤ

Trong lớp Kinh Thánh hôm thứ ba vừa qua, sau khi cùng nhau học hỏi đoạn Phúc Âm của Chúa Nhật cuối cùng của Phụng Vụ năm B, Phúc Âm Gioan 18: 33-37, về phiên tòa của Chúa Giê-su. Có một học viên thắc mắc là tại sao, Chúa Nhật cuối cùng của năm Phụng Vụ lại nói về việc Chúa bị mang ra tòa, bị đánh đòn, bị lăng nhục, rồi bị mang đi đóng đinh vào thập giá, mà không chọn đoạn Phúc Âm nào vui hơn để kết thúc năm Phụng Vụ?

Nhờ câu hỏi trên tôi đã ngồi tìm lịch sử của Lễ Chúa Kitô Vua và biết được rằng vào năm 1925 khi chủ nghĩa vô thần của Đức Quốc Xã và Cộng sản nổi lên đe dọa thế giới Kitô giáo, Giáo Hội đã quyết định chống lại chủ nghĩa này bằng cách nhấn mạnh đến vương quyền của Chúa Giêsu Kitô và cuộc chiến thắng cuối cùng của Ngài trên sự dữ và sự bất công. Từ thời điểm đó Giáo Hội bắt đầu kết thúc năm Phụng Vụ bằng lễ Chúa Kitô Vua Vũ trụ vào Chúa Nhật cuối cùng của năm Phụng Vụ.

Chữ Vua không phải là chữ mà chúng ta thường dùng để diễn tả Chúa Giêsu bởi vì khi nói đến chữ đó chúng ta luôn nối kết từ này với quyền lực và uy quyền nhưng Chúa Giê-su không bao giờ biểu dương quyền lực và uy quyền như vậy. Trong suốt cuộc đời mình Chúa Giêsu luôn chống lại cơn cám dỗ phô trương uy lực và quyền hành trần thế dù trong Ngài quyền lực siêu nhiên lúc nào cũng có thể phát ra. Ngay giờ phút cuối cùng trên thập giá cơn cám dỗ này vẫn còn đến với lời cười nhạo của nhóm lãnh đạo tôn giáo: *«Nó đã cứu được kẻ khác thì hãy tự cứu mình đi»*, hoặc lời chế diễu của tên lính đưa dấm cho Người nhấm: *«Nếu ông là vua dân Do Thái, ông hãy tự cứu mình đi»* hay lời thách thức của tên trộm dữ : *«Nếu ông là Đấng Ki-tô, ông hãy tự cứu ông và cứu chúng tôi nữa»*. (Lc 23:35-39). Ngài là một vị vua không có quyền lực trần thế nào cả (powerless).

Như thế, Chúa Giêsu tuy là vua, bởi vì Ngài có một vương quốc, nhưng vương quốc của Ngài hoàn toàn không giống với bất cứ sự phô trương quyền lực nào trong thế giới này. Có một số người thích áp đặt sự thống trị của mình trên người khác. Họ lạm dụng quyền hành và điều khiển lôi kéo người khác làm theo ý mình. Những người này chắc chắn sẽ không có một chỗ nào trong vương quốc của Chúa Giêsu cả. Người ta khi có quyền hành thường hay lạm dụng quyền hành bằng nhiều cách nhưng Giáo Hội muốn cho chúng ta thấy Chúa Giêsu hoàn toàn không có một quyền hành gì cả trên thập giá (Lc 23:35-39) hay trước đại diện chính quyền La Mã là Phi-la-tô và giáo quyền Đền Thờ Giêrusalem (Ga 18:33-37) hay là một vị vua có chung thân phận với những người đói khát, trần truồng, không nơi trú ngụ (Mt 25:31-46) trong ba Chúa Nhật cuối cùng của ba năm Phụng Vụ. Sở dĩ trình bày khuôn mặt của Vua Giêsu như vậy là vì như Chúa Giêsu đã trả lời Philatô *"Nước Tôi không thuộc thế gian này"*. Như thế nước Ngài không căn cứ trên bạo lực và vũ khí, mà là một vương quốc trong lòng người. Mục tiêu là chinh phục thế gian, nhưng là cuộc chinh phục bằng tình yêu và lòng bao dung. Kinh Tiền Tụng của Lễ Kitô Vua tóm gọn định nghĩa về vương quốc của Ngài như sau: *"Một vương quốc vĩnh cửu và vô biên: vương quốc đầy tràn sự thật và sự sống, đầy tràn ân sủng và thánh thiện, đầy tràn tình thương, công lý, và bình an"*.

Tóm lại, Chúa Giêsu Kitô thật sự là vị Vua đầy uy quyền, đất nước Ngài vô biên, thần dân là tất cả mọi người tín hữu. Còn luật lệ là tình yêu. Nó đã thể hiện qua việc Vị Vua đã trở nên giống phàm nhân, nhằm yêu thương phục vụ con người. Để diễn tả mầu nhiệm tình yêu này, trong thư gởi tín hữu Philipphê thánh Phaolô đã nói: *"Ngài đã trở nên giống phàm nhân sống như người trần thế... còn hạ mình, vâng lời cho đến chết và chết trên thập giá…Vì thế, Thiên Chúa đã siêu tôn Ngài và ban cho Ngài một danh hiệu vượt trên mọi danh hiệu"* (Pl 2, 6-9). Chúng ta là những thần dân đã được mời gọi gia nhập đật nước của Ngài qua Bí Tích Rửa Tội, thì mỗi người cũng được tham dự vào vương quyền của Chúa Kitô thủ lĩnh chúng ta qua chức vụ vương đế. Vì vậy đã là công dân nước Chúa thì mỗi người phải góp phần vào công việc xây dựng vương quốc nước Ngài trên trái đất này, qua việc thánh hóa bản thân mỗi ngày và phục vụ tha nhân bằng cả tình yêu như chính Chúa Giêsu đã từng phục vụ và *"hiến mạng sống để cứu chuộc cho nhiều người"* (Mc 10,45).

Vào cuối năm Phụng vụ, Giáo hội nhắc nhở cho chúng ta thời gian thuộc về Chúa, và thời gian có ý nghĩa vì đó là thời gian được ban tặng cho chúng ta để với hành trình của cuộc đời qua mọi năm tháng, chúng ta càng ngày càng được biến đổi nhiều hơn nhờ ân sủng của Chúa Giêsu ban tặng. Các bài đọc đều mời gọi chúng ta đón nhận vương quyền của Chúa Giêsu để thuộc về vương quốc của người. Bài đọc sách Khải huyền khẳng định tất cả mọi người là những kẻ tin vào Chúa Giêsu thì đều được thuộc về Người và vương quốc của người bởi vì Người yêu thương chúng ta và dùng máu người mà rửa sạch chúng ta khỏi mọi tội lỗi và làm cho chúng ta trở nên vương quốc và tư tế của Thiên Chúa, Cha của người. Và lời khẳng định của Chúa Giêsu trước tòa án Philatô còn mời gọi hơn nữa tất cả mọi người không trừ ai, để nhận vương quyền của người: *"Ai thuộc về chân lý thì nghe tiếng tôi"*. Chúng ta được mời gọi, qua mọi thăng trầm và vui buồn của cuộc đời, khi đau khổ hoặc thất bại, hãy luôn tin tưởng vào vương quyền của Chúa Giêsu, và cùng với người chúng ta sẽ chiến thắng tội lỗi và sự chết bằng đời sống mới đầy tràn quyền năng Thánh Thần của người.

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh